

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1995 ਦਾ CWP ਨੰ. 4103

15 ਅਕਤੂਬਰ 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਨਿਯਮ, 1956 — ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 5, 6, 7 ਅਤੇ 11 — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 8 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਲ. 9 — A — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 7 ਅਤੇ 11—1958 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ — 59—ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਪਣੀ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੀ ਹੈ — ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਸਾਇਟੀ — ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ — ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ 1981 ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ - ਆਰ.ਐਲ. 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਰ.ਐਲ. 11 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ 5 ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਆਰ.ਐਲ. 7 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ- ਜੇਕਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ- ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਣਸੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ- ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਗੈਰ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਤਰ੍ਹਾਂ, 1958-59 ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ

ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 27)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪਾਈ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 2੯)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1958-59 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 11. ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 33)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1981 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1958-59 ਜਾਂ 1981 ਦਾ ਹੋਵੇ। , ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੪੨)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤਬਾਦਲਾ ਆਰਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਅਤੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੇ ਉਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-11, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਐਚ.ਐਨ ਮੋਹਤਾਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ

(1) ਇੱਕ ਪਾਰਸੀਓਪਾਰਸੀਲੂਫ 'ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ', ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਹ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ 1958-59 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸਹਿਕਾਰੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ, ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਖੁਰਦ ਅਤੇ , - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪੀ-11, ਮਿਤੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 46 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-11, ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਆਈ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6795 ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6795 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(3) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਨਾਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੋਧਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(4) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 14 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੰਬਰ 372 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1965. ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਖੇਤੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਤੋਂ 9 ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਖੁਰਦ ਦੇ ਪੱਕੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਖੁਰਦ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਅੰਦਰ 381 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਲੈਂਡਜ਼ (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਨਿਯਮ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-2। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 28 ਮਈ, 1956 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ 1 ਨਵੰਬਰ 1956 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਸਨ।

(5) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ! IbeenS thefcase ofthe•npetitionerh.that1 ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨੂੰ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਬੇ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਬੇ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 381 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1958-59 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਹਿਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰ ਜੋੜਿਆ। 23 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3, ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਟਰੱਸਟ ਮਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਦਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 1961 ਦੀ ਹਾੜੀ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। 24 ਸਤੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਫਾਰਮ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਲਾਲਕੁ ਨੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ

ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕੇ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਾਲਕੁ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਖੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਖੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7 ਮੈਂਬਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ 'ਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਵੰਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮਈ, 1961, ਭਾਵ, ਨਵੇਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਬਲਦਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਪੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਬਾਕਾਇਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਖੇਤੀ ਅਧੀਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਖੇਤਰ ਪਾਏ:-

ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ	=	79.4 ਏਕੜ।
ਖੇਤੀ ਅਧੀਨ	=	75 ਏਕੜ।
ਹਾੜੀ ਦੀ ਫ਼ਸਲ 1961		
ਕਣਕ	=	22 ਏਕੜ 22
ਏਕੜ।		
ਕਣਕ ਅਤੇ ਛੋਲੇ	=	16 ਏਕੜ 16
ਏਕੜ।		
ਸਰਸੋ	=	5 ਏਕੜ 5
ਏਕੜ।		
ਤਰਮੀਰਾ (ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਕਿਸਮ)	=	5 ਏਕੜ 5 ਏਕੜ।
ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਚਾਰਾ (ਜੌ+ਚਨਾ)	=	5 ਏਕੜ 5
ਏਕੜ।		
ਜਗੀ (ਚਾਰਾ)	=	5 ਏਕੜ 5
ਏਕੜ।		
ਕੁੱਲ	=	68 ਏਕੜ 68
ਏਕੜ।		

(6) ਵਿਜ਼ਿਟ 5 ਅਫਸਰ ਨੇ 1 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਣਕ ਸੀ-273, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬੀਜ, ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬੀਜ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ 28 ਸੀਅਰ ਬੀਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂਬਰ ਖੇਤ ਵਾਹੁ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਪਾਲਣ, ਮੁਰਗੀ ਪਾਲਣ, ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 24 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਨੱਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸਾਂਝੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕੋ-ਅਪ ਦਾ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ। ਸਮਾਜ,

ਡੇਰਾਬੱਸੀ, ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ 381 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 27 ਵਿੱਘੇ ਬੰਜਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਨੋਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

(7) 14 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ, ਥਰਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਅਨੀਐਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਕੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲਗਭਗ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਢੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਸੀਨਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਰਕਬੇ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਲਗਾਏ ਜੋ ਕਿ ਅਸਮਾਨ ਸਤਹ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਧਰਾ ਕਰਕੇ ਹਲ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਖੁਰਦ ਮੋਰਨੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਨੀਮ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਮਾਨ ਸਤਹ ਅਤੇ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਦੁਰਲੱਭ ਉਪਲਬਧਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਾਇਆ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਤੋਂ 400-500 ਫੁੱਟ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿੰਚਾਈ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਖਰਚਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਪਜਾਊ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰ ਨੰਬਰ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਫਾਈਨਾਂਸਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਨੰਬਰ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਉਧਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਏ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ। ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨ, ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਸੰਬਰ, 1994 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਨੇ ਇੱਕ

ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਅਤੇ P-10 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-11 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਸਬ ਤਹਿਸੀਲ, ਡੇਰਾਬੱਸੀ ਦੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.1 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲਕੁ ਇਲਾਕਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੱਟੀ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਸਖਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਫਾਈਨਾਂਸਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਰੱਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ, ਭਾਵ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

(8) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, - 10 ਫਰਵਰੀ, 1983, 15 ਫਰਵਰੀ, 1983, 3 ਮਾਰਚ, 1983, 22 ਮਾਰਚ, 1983, 31 ਮਾਰਚ, 1983 ਅਤੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983. ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 7 ਦਸੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 24 ਅਗਸਤ 1994 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 27 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. 1994, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ (ਡੀ.ਸੀ.), ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ 7 ਦਸੰਬਰ, 1993, 7 ਦਸੰਬਰ, 1993, ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-2, ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸ਼ੇਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(9) ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

(10) ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 10 ਏਕੜ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 6 ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“6. ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ।—ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੀਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ।

(11) ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਪੱਟੀ।—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ

ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬੇਗਾਨਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(12) ਨਿਯਮ 9 ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 20 ਬਰਾਬਰ ਛੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ “ਏ” ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦਾ, ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗਾ। ਤਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਿਯਮ 11, ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਮੁਹਰ ਲਵੇਗਾ।

(13) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 8 ਮਈ, 1957 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 9(ਏ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“(A) (i) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(ii) ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨਾਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। .

(iii) ਸਬੰਧਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।”

(14) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮ 7(i) ਅਤੇ 11 (i) ਲਈ ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

"7. ਅਲੀਏਂਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੱਟੀ।—

- (1) ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ/ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

"11. ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ।—(i) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਮੁਹਰ ਲਵੇਗਾ।

(15) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਹ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੱਦ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 20 ਬਰਾਬਰ ਛੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਦਾਇਗੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 9 (ਏ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਤਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7, ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਉਕਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਦਸ ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪੀਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਨੁਮਤੀ *ਸਹਿਕਾਰੀ* ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਟੇਏਮਰੇਟੂਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1958-59 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੁਸਾਇਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਫਾਈਨਾਂਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਝ ਦਸਤਖਤਾਂ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 22 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ, ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਕਲੈਕਟਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 47 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 381 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਮਾਪ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1046-ਜੇ (12) 60/2836, ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਆਈ। 9240 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਦੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ (ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ, 381 ਵਿੱਘੇ 6 ਬਿਸਵੇ ਮਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਦੀ ਹਰੀਜਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਖੁਰਦ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਭਾਵ, 9240।”

(17) ਆਰਡਰ ਦਾ ਮੇਰਮੈਂਟਿਓਨਿੰਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਿਠੀ ਟੀ, ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1046-J(12)60/2836 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੰਦਰਭ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1981

(18) ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਰਤ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਵੈਧ, ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ।

(19) ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1958-59 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਣਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-11 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਧੀਆ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਲ 1958-59 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 14 ਮਈ, 2004 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੂਆਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਜੋ ਕਿ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ

1958-59, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 381 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ

ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, - ਅਰਜ਼ੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਦੁਆਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 381 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ 9240. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ/ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-11, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣੇਗੀ ਕਿ ਉਕਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। . ਅਸੀਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਿਸਤਾਂ ਦੀ, ਕਿਸੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ.

(21) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, • ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1958-59 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ

ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ. ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਰਡਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ 22 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਨਾ 47 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 381 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਟੁਕੜਾ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960। ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 9240 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਦੀ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਫਿਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ੂਲ ਲੈਂਡ (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ, ਇਹ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ 381 ਵਿੱਘੇ 8 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਜੌਲਾ ਖੁਰਦ ਦੀ ਹਰੀਜਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਵੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਗੇ

ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਸੀ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਿਚਲੇ ਫਰਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸੂਚੇਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ 'ਅਲਾਟਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਬਸ਼ਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਕਾਈ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ 10 ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। . ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਕਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹਰੀਜਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ। ਨਿਯਮ 3-ਏ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਨਿਯਮ 3-ਬੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਬੀ 17 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਸਕੇ।

ਬੱਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੁਕਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ - ਸਭਾ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“5. ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ।

(1) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਾਧੂ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ।

(22) ਆਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ cRulee53 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ। ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ, ਭਾਵ, ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ। ਨਿਯਮ 7, ਜੋ ਕਿ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਪੱਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਅਲਾਟਮੈਂਟ'। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸ਼ਬਦ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸ਼ਬਦ। ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਨਿਯਮ ਛੱਬੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਾਰਮ 'ਏ' ਵਿਚ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕਰਾਏਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ/ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 'ਏ' ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ' ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(23) ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(24) ਨਜ਼ੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੰਜਾਬ ਯੂਟੀਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਰਪਲੱਸ ਏਰੀਆ ਸਕੀਮ, 1973 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੀਮ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਜੋਂ, ਬੈਠੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਹੈ, ਜੋ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 10(c), (d) ਅਤੇ (e) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਪੈਕੇਜ ਡੀਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (ਨਿਪਟਾਰੇ) ਐਕਟ, 1976 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅਮੁੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਪੂਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਅਲਗਾਇਨ, ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਕਸਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(25) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਪਰੀਖਿਆ, ਭਾਵ, ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਣਸੋਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਰੀਜਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਮਾਜ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਸਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀਹ ਬਰਾਬਰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਜਾਂ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ. ਇਹ ਸਿਰਫ , - ਮਿਤੀ 8 ਮਈ, 1957 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 9 (ਏ) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੇਕਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ। ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੀਮਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਰੋਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 11 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(26) 5 ਨਿਯਮ 5, 6, 1 7 ਅਤੇ ਐਚ 1 ਦੇ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਲ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ 1981 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ 1958-59 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ 8 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 9 (ਏ) (i) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਤੀ. ਨਿਯਮ 9 (ਏ) ਬੇਸ਼ੱਕ, 1958-59 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-11, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

(28) ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਵੇਚਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰ।

(29) ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪਾਈ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(30) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹਾਂ। ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਛਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (1) ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਰੀਜਨ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 71 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1,777.50 ਪੈਸੇ, ਜੋ ਕਿ 20 ਬਰਾਬਰ ਛਿਮਾਰੀ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ

ਕਾਰਨ ਡਿੱਗੇ। ਉਸਨੇ ਹਾੜੀ 1968 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਛੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 24 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 4 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸ ਦਾ ਰੀਪਲੇਅ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - 1 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਅੱਤੂ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਛਿੰਦਰ ਪਾਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਰਾਜ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

(31) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ* ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ! ਅੱਤੂ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਡੀ ਥਾਟਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ 10 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਘੱਟ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪੂਰੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ, 1967 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ। ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮ 3 (ਬੀ) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ 10 ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

16 ਮਈ, 1994 ਤੱਕ ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੀਜਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਰੀਜਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਾਟੀਆਂ ਕੱਢ ਕੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

(32) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਆਤੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(33) 1958-59 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਗਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਯਾ ਬਨਾਮ ਐੱਨ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ। ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਵਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(34) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ, ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ, ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ

ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਤਰ ਨਾਲ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਿੰਦਲ ਸਟਰੀਪਿਸ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ (3) ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. .) ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 1995 ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, . ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4(3) ਅਤੇ 9A (iii) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

“4(3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।”

“9A(iii) ਸਬੰਧਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।”

(35) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਵੇਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਕੀਮਤ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9A(iii) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9A ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9A ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (iii) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ, ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(36) ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ੂਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ) ਨਿਯਮ, 1956, ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ

ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 46 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਿੱਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ **ਆਰ ਚੰਦਵਰੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।**

(37) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ **ਆਰ. ਚੰਦਵਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੇਰਾ)** ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਆਰ. ਚੰਦਵਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੇਰਾ)** ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਸਾਨਾ ਰੰਗਲਾਹ ਬਿਨ ਦਸਈਆ ਨੂੰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ 2 ਏਕੜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1978, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਨਿਯਮ 43(5) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਚਿੱਟ ਸਿਰਫ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਸੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 43(5) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(38) ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

“ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਚਿੱਟ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੌਪਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਪਸ਼ੂਆਂ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। . ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(39) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਅੰਮਨਾਮਾ ਬਨਾਮ ਵੈਕਟੇਯਾ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 43(5) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਹ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

(40) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਚਿੱਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਲਾਟੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ

ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 43(5) ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ, ਭਾਵ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 46 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰ. ਚੰਦਵਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪੇਰਾ*) ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਘੇਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਘਟੀਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਖੇਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੰਚਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਘੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਣ ਤੋਂ, ਭਾਵ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹਲ ਹੇਠ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਆਮਦਨ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਜਾਂ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕੀਏ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਆਰ. ਚੰਦਵਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪੇਰਾ*) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਚਿੱਟ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 43(5) ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਸਨਾ ਰੰਗਈਆ ਬਿਨ ਦਾਸਈਆ।

(41) ਆਰ. ਚੰਦੇਵਰੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪ੍ਰੀਮ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ। ਕੀ ਕੋਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(42) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1981 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1958-59 ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 1981 ਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸੇਪਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਿਯਮ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(43) ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਅਤੇ 36 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੇ ਉਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ, ਅਨੁਬੰਧ P-11, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

(44) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਈਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-11, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੁਕਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 7 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਾਪੀਆਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜੋਹਲਾ ਖੁਰਦ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ (ਡੀ.ਸੀ.) ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਚਪੜਾਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਨੋਟ ਰਾਹੀਂ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਹਰੀਜਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ, ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਪੁਭੂ ਸਿੰਘ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ, ਹਰੀਜਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਚਪੜਾਸੀ

ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਲਟੀਆਈ ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਅਤੇ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਲ.ਟੀ.ਆਈ. ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ, ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ (ਡੀ.ਸੀ.), ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਦਾਰਾ ਬੱਸੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(45) ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਹਰੀਜਨ ਕੋ. - ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਹਰੀਜਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ, ਪਿੰਡ ਜੌਹਲਾ ਖੁਰਦ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੱਤਰ/ਨੋਟਿਸ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ ਦਾ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਸਮੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਡੀ. ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਸਬ-ਤਹਿਸੀਲ, ਡੇਰਾਬੱਸੀ ਵਿੱਚ ਚਪੜਾਸੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਹਰੀਜਨ ਕੋ-ਅਪ. ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ, ਜੋਲਣ ਖੁਰਦ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਪਾਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ ਨੇ ਸ਼. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਪਰ ਸਮਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਸੋਮ ਪਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ।

(46) ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਪੜਾਸੀ, ਸਬ ਤਹਿਸੀਲ ਡੇਰਾਬਸੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਮੈਂਬਰ, ਐਲ.ਟੀ.ਆਈ. ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਸੋਮ ਪਾਲ, ਐਲ.ਟੀ.ਆਈ. ਪ੍ਰਧਾਨ, ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਐਲ.ਟੀ.ਆਈ. ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਐਲ.ਟੀ.ਆਈ.

(47) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਸ਼ਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੂਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, , ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(48) ਇੱਕ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਈਏਸੀ ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

(49) ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੱਥ ਦੇ ਕੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(50) ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ